

۵۵-ستگی ادبیات ایران و ترک

و نمونه از اشعار فارسی

هر ملتی از این‌یه تاریخی و مختصات خودش تجربیت ماخوذ، را در صنعت خود منعکس می‌سازد. ادبیات کلاسیک ترک بطور عموم کلمات و قوای کیبات هسته‌محل ایران را بکار برده است لیکن این ادوات و اسباب را با نبوغ استعداد خود مزج کرده آنها را قیافه دیگری بخشیده است متناسب‌انه به نقطه‌های تاریخی ادبیات ماتاکاون توجه شایسته‌ای نشده است. مثلاً فتوی غزلاتی نوشته است که شرح یکی از آنها یک امر عرفانی دامیخواه بوجود آورده لیکن این اختصاص در دیوان فارسی او نیست فتوی بالینکه بزبان فارسی تسلط کاملی دارد در شعر فارسی از تجلیات نبوغ خویش نشانه‌ای نمیدهد اور اولانند معما و خلیفه و حشی خاقانی شاعری درجه دوم و سوم می‌یشم این بحث خیلی دراز است بگذرید . آینهای تایع ماخوده‌ای است که بایک دشته دعوز بکتب تصوف و صنعت و با تعمق در آن علی‌دان پیدا شده‌است.

اکثر شعرای ترکی زبان^۱ با موقوفیت تمام بزبان و ادبیات فارسی آشنائی دارند هم‌تعاونی که در بالا بعرض رسید این دو ادبیات تحت‌شار تاریخی و جغرافیائی بهم‌دیگر خیلی نزدیک و مشابه هستند یک شاعر مادر باره زبان فارسی این عقیده را اظهار می‌کند :

نوله مبل اتسه زبان عجمه
هر کیمین کیم او له طبیعته سداد

بر صفا بخشنه نوا در بولان
با غلامش او نی عجم ده اسناد

بعداز انتشار اسلام زبان فارسی ادبی عالم اسلام گشته و داگره نفوذ و تأثیر خود را فتفرقته توسعه داده است. این نفوذ و تأثیر مدیون بشیوه‌ای و شیرینی این زبان و به آثار سخنوران و متفکران بزرگ این سرزمین است . تمدن معنوی بشر در این سرزمین بدرجه کمال رسیده است و این سخنوران گران قدر از طرف خاندانهای بزرگ مانند ساما قیان - غزنویان - سلجوقيان و غيره بسرا مورد تشویق و ترغیب قرار گرفته‌اند .

و در نتیجه رونق بازار شعر در سرزمین مشرق هیچ‌گاه کاد نشده است .

ادیبات اسلامی ترک نخستین جهش خویش را در قرن یازدهم مسیحی کرده است و حال آنکه ادبیات ایران سده‌ها پیش از آن به پیش‌فتهای شایانی نائل شده. نخستین جهش از مکتب دینی و تصوفی شروع شد. در قرن چهاردهم نیروی خود را جمع آوری کرده و بعد از یک قرن جهش تکاملی خود را نموده است.

در دوره‌های اولیه ادبیات عرفانی مابویژه سنایی و عطایان نفوذ و تاثیر بسزایی داشته‌اند در قرن چهاردهم نسیں و احمدی دوقرن متعاقب نجاتی و احمد پاشا اشعار فارسی سروده‌اند که اینک غزلی از احمد پاشا برایتان می‌خوانم اولاً از کتابخانه پهلوی سپاسگزارم که این‌جانب را لایق دانسته بدين کنگره علمی دعوت فرمودند، پیش از پنجاه سال است که با ادبیات ایران اشتغال دارم. و دوستدار ایران و ادبیات ایران. هنوز کودک‌هفت ساله بودم که پیش پدر بخواندن گلستان شروع کردم و تا امروز آثار ادبی و عرفانی سخنوران ایران را بکنار نگذاشتم این بزرگان در پروردش روحی و فکری من تاثیر عمیقی دارند همان‌نظر و ریکه عرض کردم آثاری که بزبان شیوای فارسی نوشته شده است بسیار خواندم لیکن در این کشور عزیز مدتی اقامت ننمودم از این سبب متأسفانه از شیوه مصطلح امروزی فارسی بی‌اطلاع هستم امیداست خطاهایی که از لحاظ تلفظ و سلیقه مرتكب می‌شود مورد عفو قرار گرفته باشم یقین میدانم که پیش سخنوران و ادبای ایران از جنبه علمی این ادبیات سخنرانی کردن گستاخی بزرگی است. در سده آخر دانشمندان بزرگ این سرزمین در راهی تاریخ و جغرافیا و ادبیات تحقیقات عمیق کرده آثار گرانبها بوجود آورده‌اند بسبب بی‌بنایتی خود می‌بایست که این دعوت را اجابت نمی‌نمودم لیکن شور و شفی که برای این کشور در ته دل دارم مر اجازه نداد. آمدم بجز از دوستی چیزی نیاوردم خواستم که بکبار دیگر وطن دوم خود را زیارت کرده هوای این اقلیم شعر و عرفان را تنفس کنم و با دانشمندان و استادان بزرگ ایران فرست ملاقات و شرف محبت یا بهم. خواستم که از این خوان گسترده فرهنگ استفاده کنم.

خواستم که شاهد عظمت بنای این کاخ بلندداش باشم که معماران این کاخ با صلاحیت کاملی که دارند با موفقیت بزرگ آنرا پیشان خواهند رساخت. ضامن این موفقیت از طرف دیگر سرپرستی عالی شاهنشاه دانشدوست است که در بزرگداشت ایران سعی و اقدام بلیغ بجای می‌باورند.

خواستم چند نکته بسیار مهم را در اینجا بادآوری کنم.

ملت ایران و ملت ترک زاده یک خانواده‌اند. در حوزه تمدن اسلامی پروردش بافت‌هایی هم‌سایه‌اند از نظر تاریخی دو برادرند که یکی از دیگری بیشتر بحوزه این تمدن پانهاده است و در بزرگداشت این مدنیت دست بدستداده کوشش کرده‌اند. ادبیات ایران و ادبیات ترک دو برادر شبیه بهم است که هر یکی مختصات جداگانه دارد. ادبیات کلاسیک ترک مت加وز از شش قرن عمر کرده و علی رغم این‌همه انقلابات گوناگون هنوز زنده بوده با افتخار تمام بجهان تمدن شایسته عرضه و تقدیم است.

بقیه دارد